

den kritik, som vi hører fra den borgerlige side, for det er sådan set noget, der har været ønsket fra borgerlige borgmestre, fordi man derved fik mulighed for at beholde pengene, hvis man lavede en ordentlig ligning. Og nu kan vi sige, at vi i hvert fald har frataget visse kommuner i det nordsjællandske enhver undskyldning for at undlade at ligne deres borgere ordentligt.

Så er vi også tilfredse med, at der er flere tåbelige kriterier, der er blevet fjernet fra systemet, f.eks. vejkrateriet, som vi ikke synes har noget som helst at gøre i sådan et system.

Systemet er blevet lidt mere gennemskueligt, om end ikke ret meget, så dog lidt mere – derunder, at der nu kommer tidsmæssig samtidighed; det vil sige, at der ikke skal være så mange forskellige afregninger frem og tilbage mellem staten og kommunerne.

Virkningen er, at rige kommuner skal betale til fattige, at velhavende omegnskommuner i Frederiksborg og Roskilde Amter betaler til København. Det er fint. Det har vi bestemt ikke ondt af. Det gælder også for provinsen, hvor omegnskommunerne skal betale til de store bykommuner, selv om der dog, når vi går ud i området, er steder, hvor vi gerne havde set en lidt bedre virkning af de justeringer, der sker, af de sociale kriterier.

Som sagt har vi i forhandlingerne lagt vægt på, at reformen ikke blev betalt af de store provinsbyer. De har nemlig også store sociale problemer – om end ikke i samme målestok som Københavns Kommune – og vi mente, at det var rimeligt, at man friholdt de store provinsbyer for at skulle deltage i den økonomiske forbedring, der bl.a. skulle ske for Københavns Kommune. Og vi støttede hele tiden i forhandlingerne, at den omfordelende virkning blev så stor som muligt.

Jeg vil gerne sige til regeringen – vi skælder tit ud på den – at vi er meget tilfredse med, at den i denne omgang faktisk lyttede til vores indvendinger, så vi også fik det forbedret i en retning, som vi ønskede.

Vi har ikke på nogen måde fået et perfekt udligningssystem. Det er blevet lidt bedre, men det er stadig væk en temmelig umulig størrelse at have med at gøre, og derfor vil jeg også gerne i dag give et tilsagn om, at hvis der er nogen, der vil være med i drøftelser, der mere grundlæggende vil lave systemet om med henblik på forenklinger og forbedring på lang sigt, er vi absolut meget villige til det.

Det, vi har til behandling i dag, løser langtfra de problemer, der er; Danmark er stadig væk socialt skævt. Det løser ikke alle de økonomiske problemer, heller ikke i København, som stadig væk har et hul i kassen, og det løser heller ikke, som andre har været inde på, de øvrige problemer, der er i Københavns Kommune.

Vi vil derfor gerne i dag sige til regeringen, at vi støtter, at der sker en forbedring af kommunernes samlede økonomi i de forhandlinger, der nu skal være om de økonomiske rammer for det kommende år.

Når der tales så meget om det kommunale selvstyre, bør det fastslås, at det største problem for selvstyret i virkeligheden er den økonomiske udhuling af kommunerne, der først og fremmest skete i den forrige regerings tid. Det var i virkeligheden dér, det begyndte at blive svært at få øje på selvstyret, fordi de økonomiske rammer i den grad blev strammet op. Jeg tror, at hvis man skulle gøre noget for det kommunale selvstyre, skulle man gøre en indsats for at løsne de økonomiske rammer for kommunerne, så de igen fik mulighed for at agere lidt mere frit.

Dér ved jeg selvfølgelig godt, at finansministeren vil komme og sige, at det er der ikke råd til. Og derfor vil jeg bare erindre om, at Enhedslisten allerede før jul kom med et forslag om, at man kunne finansiere 60.000 stillinger i den offentlige sektor med normale løn- og arbejdsvilkår på permanent basis. Hvis man medregner det, der spares i dagpenge, og det, der spares i aktiveringsmidler, så vil resultatet af en sådan indsats – altså etablering af 60.000 nye stillinger – for staten og de offentlige kasser være udgiftsneutral.

Vi tror, at et forslag i den retning vil kunne give en meget større forbedring for kommunerne end det her forslag og altså også vil kunne gøre det uden at slå bunden ud af finansministerens kasse.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Man har i den seneste tid i pressen kunnet se, at hr. Peter Duetoft fra CD har udtalt, at der ikke er indgået forlig med SF og Enhedslisten, men at det var sådan, at Enhedslisten – det var jo hr. Frank Aaen, der var oppe lige nu – blot kunne tiltræde forslaget.

Det ville være interessant i dag at få at vide, om det er sådan, at hr. Frank Aaen på Enhedslistens vegne kan sige: Vi tiltrådte bare forslaget, som det blev forelagt os, så godt var det. Og